పగిలిపోయిన రికార్డు

చల్లని సాయంసంధ్య. పిల్లగాలుల్లో తేలుతున్నాయి తెల్లనిమబ్బులు. పోతూపోతూ చల్లని నీటితుంపరలు జల్లుతున్నాయి. కలకలారావంతో పక్షులు గుంపులు గుంపులుగా ఎగిరిపోతున్నాయి, గూళ్ళు చేరుకోవడానికి తొందరపడుతూన్నట్టుగా. ఈ చల్లనిగాలి, చక్కని దృశ్యం, యేవీ గంగ దృష్టికి తగలలేదు. ఆమె మనసు ఆరాటంతో, అసహనంతో, అసహ్యంతో ఉడికిపోతోంది.

చేతిలోని ఉత్తరం ఆమెని చూసి వెక్కిరిస్తున్నట్టు గాలికి రెపరెప లాడుతోంది.

గంగ మ్యూజిక్ కాలేజీలో టీచరు కోలమొహం సోగకళ్ళు, సొట్టలు పడే బుగ్గలు అందమైన పలువరస. ఎవరినైనా చిటికలో ఆకర్షించే రూపం ఆమెది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ., అందర్నీ నవ్వించే గంగకళ్ళు పాతాళగంగలా ప్రవహించాయి ఆ రోజు. మళ్ళీ మళ్ళీ చదివింది ఉత్తరాన్ని. "అడిగిన వెంటనే విడాకులకు సమ్మతిస్తూ కాగితాలు పంపుతావనుకోలేదు. నీకేం! ఇదివరకెందరయ్యారో? ఇకముందు ఎందరో? సరే!

కోర్టువారి సమ్మతికూడా త్వరలోనే రావచ్చు. దాంతో నీకూ నాకూ లా ప్రకారం కూడా తలాఖ్ .తలాఖ్...తలాఖ్... అంటే తెలుసుగా... ముస్లింలు మూడు సార్లు 'తలాఖ్' అంటే చాలట వేరే కోర్టుకెళ్ళి విడాకులు పుచ్చుకోనక్కర్లేదట ఎంతహాయి! కోర్టుఖర్చు వుండదు గుడ్...బై..."
ఉత్తరాన్ని మడిచి కవరులో పెట్టేసింది.

గదిలో దీపం వెలిగింది. ఉలిక్కిపడింది గంగ. "ఏం మరదలా! మళ్ళీ ఉత్తరమేమైనా వచ్చిందా? పరధ్యానంగా ఉన్నావు?" అంది నవ్వుతూ వొదిన సుజాత, దిగాలుగా కూర్చున్న గంగకేసి చూసి.

"ఊఁ..."

"ఇకా ఏమంటాడు?" కోపంగా అంది ఆమె. ఆమెకి అతనంటే మొదటినుంచీ మంట. ఎందుకనో అతణ్ణిచూసిన క్షణంలోనే అంది "గంగా ఇతనుట్టి నంగనాచిలా ఉన్నాడే ఎలా వేగుతావో ఏమోన"ని.

"పో వొదినా! నువ్వూ మరీను. మొహంలో రాసుందేమిటి? చదివి నట్టు చెప్పేస్తున్నావ్" చిరుకోపంతో అంది గంగ.

"ఏమో! అతన్ని చూస్తే అలా అనిపించింది నాకు ఏమీ అనుకోకు" క్షమాపణ చెప్పుకుంది.

గంగవొదిన సుజాత సరదాగా మాట్లాడుతుంది. యేదైనా ఉంటే ఉన్నదున్నట్టు మొహాన చెప్పేస్తుంది, అనవసరంగా ఎవ్వర్నీ నొప్పించదు. అటువంటిది రామచంద్రను తొలిసారిగా పరిచయం చేసినప్పుడే అలా అంది గంగతో.

గంగ గలగలా నవ్వేసి ఊరుకుంది ఆ రోజున.

"ఏదీ ఉత్తరం ఇలా ఇవ్వు నేనే చదువుతాను" అంటూ కవరు చేతిలోంచి అందుకుని చదవడం మొదలు పెట్టింది.

"హు... ఈ మగవాళ్ళకి ఎంత అహంకారం? ఒటమిలో కూడా వారిదే పై చెయ్యి అని చంకలు కొట్టుకుంటారు, ఆడవంటే ఆటబొమ్మ లనుకునేవాళ్ళు ఈ రోజుల్లోనూ ఉన్నారంటే ఆశ్చర్యం అనిపిస్తుంది" సుజాత మొహం కోపంతో ఎర్రబడింది. "తలాఖ్ .. తలాఖ్... అని మూడుసార్లంటే చాలుట. మూడుముళ్ళబంధం మూడు నిముషాల్లో తెగిపో తుందిట. కలిసిన మనస్సులకీ, కలతల బ్రతుకులకి మూడుసార్లెందుకు? ఒకసారంటే పోలా! వివాహబంధం ఎన్ని జన్మల సంబంధమో, హృదయం లేని బండరాయికేం తెలుస్తుంది? పోనీలే... పీడ వివగడై పోయింది. ఈనాటినుండి నీ యిష్టం వచ్చినట్టు నువ్వుండొచ్చు. నిన్నుగా ఆరాధించే వాడికే నువ్వు అంకితం కావాలి కానీ ఇటువంటి కసాయివాడికి కాదు", ఆవేశంతో వూగిపోతోంది సుజాత.

"సుజీ" అంటూ అన్నయ్యకేక వినపడకపోతే, సుజాత వాక్ ప్రవాహం ఆగి వుండేది కాదు.

"వొస్తున్నా" అంటూ సుజాత వెళ్ళిపోగానే మళ్ళీ గతంలోకి జారి పోయింది గంగ.

o o o o o

ఆరోజున రవీంద్రభారతిలో 'తెలుగు గాయనీ గాయకుల సమితి' వారు సమర్పించిన్న లలిత సంగీత కార్యక్రమంలో, రెండు పాటలు పాడింది తను. ఎంతో శ్రద్ధగా విన్నారు అందరూ. 'సుశీల'లా పాడింది అన్నారు కొందరు. "భానుమతిలా చక్కగా ఆలాపన చెయ్యగలదు"

అన్నారు కొందరు. "ఏది ఏమైతేనేం? చక్కని కంఠం సాహిత్యాన్ని అర్థం చేసుకుని శ్రావ్యంగా పాడుతుంది". అన్నారు మరికొందరు రామచంద్ర అనే అబ్బాయి కూడా పాడాడు. అతను తెలుగు గాయనీ గాయకుల సమితి మెంబరే. కార్యక్రమం అయిపోయాక, అందరి అభినందనలు అందుకుని సెలవు పుచ్చుకుంది తను. కానీ రామచంద్ర మాత్రం జిడ్డులా పట్టుకున్నాడు. ఇంటిదాకా వొచ్చాడు. "మీ గానం గంధర్వ గానాన్ని మరిపిస్తుంది. కోకిలకే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. మీ కంఠంలోని మాధుర్యానికి" అంటూ ఏవేవో పొగడ్తలతో ముంచేశాడు. ఇంటిదాకా వొచ్చాడు కదా అని సభ్యతకోసం లోపలికి రమ్మంది తను. వదినకి పరిచయం చేసింది

కాస్సేపు కూర్చుని మళ్ళా వస్తానంటూ వెళ్ళిపోయాడు. వదిన కూడా ఏదో పన్లోవుండటంవల్ల సరిగా చూళ్ళేదతన్ని.

ఆ తరువాత, ప్రతిరోజూ, కాలేజీకెళ్ళే తోవలో కనిపించేవాడు. కాలేజీ దాకా కబుర్లు చెబుతూ నడిచేవాడు. ఇలా కొద్దిరోజులు జరిగేసరికి, తనకి తెలీకుండానే, కాలేజీకి వెళ్ళేటప్పుడు అతనికోసం కళ్ళతో వెతికేది తను. ఏ రోజైనా అతను కనిపించకపోతే, ఏదోలోటుగా అనిపించేది ఆరోజంతా. ఆ తరువాత ఇద్దరూ కలిసి ఎన్నో కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. కలిసి 'డ్యూయెట్లు' పాడారు. అలా పాడుతూవుంటే. ఏదో అనుభూతి...కమ్మని పులకరింత...మనస్సు తేలిపోయేది. ఆ తన్మయత్వం. మైకంలా కమ్ముకుపోయేది. అతను అందగాడు కాదు. ఐశ్వర్యవంతుడూ కాదు కానీ, హృదయాలను స్పందించగలడు. గళం అతని సొత్తు. గానం అతని భాగ్యం. ఒకరోజున ఎక్కడో ప్రోగ్రాంకి వెళ్ళి తిరిగొస్తున్నారు. ఇద్దరూ మౌనంగానే నడుస్తున్నారు. ఉన్నట్టుండి అతను "గంగా మన రాగాలకీ, అను

రాగం తోనైతే ఎలా వుంటుందంటావ్?" అన్నాడు "అంటే?" అంది తను అయోమయంగా "సంగీతానికి పెళ్ళి. మన సంగీతానికీ, అనురాగాన్ని జోడించి, వాటితో మూడుముళ్ళువేసి గట్టిగా బంధించేస్తే?" పక పక నవ్వింది తను. "ఎందుకలా నవ్వుతావ్?" అమాయకంగా అడిగాడు.

"పెళ్ళి మన సంగీతానికేగానీ, మనకి కాదన్నమాట" నవ్వుతూనే సమాధానం చెప్పింది. అతనూ నవ్వేశాడు. ఆనాటినుంచి వారి దృష్టి పెళ్ళి వైపు మళ్ళింది. ఆ మాటే వొదినతో చెప్పింది.

"చూడు గంగా. అమ్మా నాన్నా లేకపోయినా ఆలోటు తెలీకుండా పెంచాను నిన్ను. నిన్ను ఆడపడుచుగా కాక, నా కన్నబిడ్డలా చూసుకున్నా నమ్మా. బిడ్డలు లేని లోపం నీవల్ల తీరిందినాకు. నీ కోరికనెప్పుడూ, ఏదీ కాదనలేదునేను కానీ, ఈ విషయంలో, నీకు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళి చెయ్యాలని ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నారు మీ అన్నయ్య".

"మనసులు కలిసిన కోరుకున్న మనిషికన్నా మంచి సంబంధం వేరే ఏముంది వదినా! రామచంద్ర బీదవాడే కావొచ్చు. అందగాడు కాక పోవచ్చు. కాని ప్రేమించే హృదయముంది. నేనంటే ఆరాధనవుంది. అన్నింటినీ మించి, నా పాటంటే చెవికోసుకుంటాడు. పైగా అతనూ గాయకుడే. సంగీతమే మా ఆస్థి. కళారాధన, నాపై ప్రేమ, ఇంతకన్నా నే కోరుకునేది ఏదీ లేదొదినా. ఎలాగైనా అన్నయ్యని మా పెళ్ళి కొప్పించు" నిశ్చలంగా, స్పష్టంగా చెబుతూన్న గంగ మాటలు, సుజాతని తృప్తి పరచాయి. "సరేనమ్మా. తప్పకుండా ఒప్పిస్తాను. కానీ, ఒక్కసారి అతన్ని నాకు పరిచయంచెయ్యి. ఆ రోజు సరిగ్గా చూడలేదు" అంది.

"అలాగే వొదినా. సాయంకాలం 'టీ'కి పిలుస్తాను" అంది సంతోషం కళ్ళల్లో మెరిసిపోతూవుంటే, ఉత్సాహంగా గంగ.

o o o

ఒక ప్లేటులో బిస్కట్లు, మరో ప్లేట్లో మిక్స్చరూ పెట్టి కాఫీకప్పులతో వచ్చింది సుజాత, రామచంద్రని పరిచయం చేసింది గంగ. కాఫీ కప్పు అతనిచేతికిచ్చి, ఎదురుగుండా వున్న కుర్చీలో కూర్చుంది సుజాత.

సాధారణంగా సుజాత కొత్తాపాతా అనే భేదం లేకుండా గలగలా మాట్లాడేస్తుంది. అటువంటిది రామచంద్రతో మాట్లాడాలంటే సంభాషణే సాగడంలేదు. ఏదడిగినా ముక్తసరిగా సమాధానం చెప్పి. దిక్కులుచూసే అతనితో మాట్లాడాలనిపించలేదు సుజాతకి. ఏదో పనున్నదాన్లా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. కాసేపు కూర్చుని వెళ్ళిపోయాడు రామచంద్ర. వొదిన అభిప్రాయంకోసం ఆమె దగ్గిరికి వెళ్ళిన తను ఆమె అన్న మాటలకి కోపం తెచ్చుకుంది కూడా. "ఉత్త నంగనాచిలా వున్నాడే, ఎలా వేగుతావో ఏమో! మనసువిప్పి మాట్లాడేరకంకాదు. సరేలే, ఇంతకీ చేసుకునేదినువ్వు నీకు ఇష్టమయితే నా అభ్యంతరం ఏముంది? మీ అన్నయ్యతో చెబుతాను" అంది. ఆమె చివరి మాటలునచ్చాయి తనకి. అందుకేకోపాన్నంతా దిగమింగి చిరునవ్వు నవ్వేసింది.

o o o

సగోత్రం అని, శాఖాభేదమనీ కొందరు ఎన్ని అడ్డంకులు పెట్టినా, అన్నింటికీ ఏదో ఒక అమెండుమెంటు మార్గం చూపిస్తూనే వచ్చాడు పురోహితుడు. పురోహితుని సలహా ప్రకారం, అన్నీ పాటించి, ముహూర్తాలు పెట్టుకున్నారు. గంగ రామచంద్రకు భార్య అయింది. ప్రతి కన్నెపిల్లా

ఎదురుచూసే తొలిరేయి కొందరికి కమ్మని కలలపంట అయితే, మరికొం దరికి మరుపురాని ఆరనిమంట అవుతుంది. ఆ రాత్రి సంభాషణ తలుచు కుంటే ఒళ్ళుమండి పోతుంది. నరాలు ఉడికిపోతాయ్. "గంగా! ఎంత అందంగా వున్నావో తెలుసా?" నవ్వింది తను.

"ఎలా తెలుసు? ఎవరైనా చెప్పారా నీకు?"

"అవును" అంది వోరచూపుతో ఆతన్ని పరికిస్తూ తను.

"ఎవరు చెప్పారు? ఒక ఆడది మరో ఆడదాన్ని అందగత్తెవని భస్తే పొగడదు, నీకు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారా?" అతని కంఠంలోని అనుమానం కత్తిపోటులా గుండెల్ని కోసేసింది. అసహ్యంతో నరాలు పొంగాయి. "అవును వున్నారు వాళ్ళే చెప్పారు నేను అందంగా వుంటా నని" అందామనుకుంది. కానీ నూరేళ్ళ వైవాహిక జీవితం ఒక్క రేయి లోనే తెగిపోకూడదని తన్ని తాను సంభాళించుకుంది. లేనినవ్వు పెదాల మీదికి తెచ్చుకుంటూ, "అద్దంలో నా ప్రతిబింబం ప్రతినిత్యం చెబుతూనే వుంటుంది" అంది. సమాధానంగా ఒక వెఱ్ఱినవ్వు నవ్వాడు. గదిలోఅడుగు పెట్టేముందున్న పాలపొంగులాంటి కోరిక క్షణంలో చల్లారిపోయింది తనకి. కానీ అతనికి తనమీద వుండే హక్కును కాదనలేక లొంగిపోయింది. ఆరోజు మొదలు, ఆడవాళ్ళు ఎక్కువగాతిరగకూడదని, తిరిగితే చెడిపోతా రనీ, నలుగురిమధ్యా నవ్వకూడదనీ, తనకిష్టంలేనిచోట పాడకూడదనీ, రోజుకో ఉపన్యాసం ఇచ్చేవాడు రామచంద్ర. ప్రతీరాత్రి కాశీ మజిలీ కథల్లా ఒక్కొక్క ఉపన్యాసమూ వింటూ, తనని తాను అర్పించుకుంటూ,

నెలరోజులు గడిపింది. మధ్యలో రెండుమూడుసార్లు ఇంటికెళ్ళింది గంగ. ఆకలేస్తే పేగులు లెక్కపెడుతుంది వొదిన. "ఏమిటిలా అయిపోయావ్? సంగీతం తప్ప భోజనం పెట్టడంలేదేమిటి మీ ఆయన" అంటూ అడిగింది. వొదిన ముందు తేలిపోవడం ఇష్టంలేక, నవ్వి వూరుకుంది తను.

ఆరోజు ఇంటికెళ్ళేసరికి, కాలేజీ ప్రిన్సిపాలు కమలాకరంగారొచ్చారు. అలా ఎటో పోతూపోతూ, తనుందేమో చూసిపోదామని. అతని కూడా మరొకతనూ ఉన్నారు. వొదిన అందరికీ కాఫీలిచ్చింది. అతన్ని మాకందరికీ పరిచయం చేశారు. "మీరు చాలా బాగా పాడతారు, ఏదైనా కీర్తన పాడండి మీ పాటవిని చాలారోజులయింది" అన్నారాకొత్తాయన.

"ఏది పాడను మాస్టారూ" అంటూ కమలాకరంగారిని అడిగింది తను.

"నీ ఇష్టం" అన్నారాయన.
"మీరు చెప్పండి"
"పరాన్ముఖ మేలనమ్మా పాడు..." అన్నారాయన.

"అదొద్దు...రామ నన్ను బ్రోవరా పాడు" అన్నాడు రామచంద్ర కాస్సేపు ఆలోచించి.

మాస్టరుగారు చెప్పిందే పాడింది తను.

"చాలా బాగా పాడావు" అన్నారాయన "కాలేజీకి రామ్మా మళ్ళీ" అంటూ కాస్సేపు కూర్చుని వెళ్ళిపోయారు.

కాస్సేపయ్యాక మేమూ వెళ్ళిపోయాం దోఃళో అంతా ముభావం గానే వున్నారాయన. రాత్రి భోజనాలయ్యాక మామూలుగా ఉపన్యాసం మొదలెట్టారు "నేను చెప్పింది పాడక వాడు చెప్పింది పాడావేం? నన్ను ఇన్నట్లు చెయ్యాలనా" కటువుగా వుంది కంఠం. "అదేమిటండీ చిన్నప్పటి నుంచి నాకు పాఠాలు చెప్పారాయన. ఆయనచనువుగా పాడమన్నది పాడితే తప్పా?" నాలోని రక్తం కోపంతో ఉడికిపోతుంటే తిరిగి ప్రశ్నించాను. "పాఠాలు చెప్పినంతమాత్రాన అంత చనవు రావాలా? ఎంత చనువేమిటి?" ఈసారి నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. "ఉండపెంసినంత చనువుంది సరేనా?" అన్నాను. "అయితే అతనితోటే సంసారం చెయ్యకపోయావా?" చెంప ఛెళ్ళుమంది, పుట్టినప్పటినుంచీ ఎవ్వరిచేతా ఒక్క దెబ్బ తినలేదు తను. తల్లీ తండ్రీ లేని లోటు లేకుండా పువ్వుల్లో పెట్టి పెంచారు అన్నా వొదినా. ఈనాడు, చెంపదెబ్బ పడేసరికి దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది అంత టితో ఊరుకోకుండా, తను కలసిపాడిన ప్రతివారితోటీ అక్రమ సంబం ధాన్ని అంటగట్టి నీచంగా మాట్లాడారు ఆరోజు అతని ప్రవర్తనకి అక్కడి నుంచి వెంటనే పారిపోవాలనిపించింది, మెళ్ళోని మంగళసూత్రం తనని గొడ్డులా కట్టిపడేసినట్లనిపించింది. పశువులాంటి అతని ప్రవర్తనమీదపరమ రోతపుట్టింది. ఎంత ఏడ్చినా, ఎంత అసహ్యించుకున్నా, ఏమీ చెయ్యలేని అశక్తురాలిలా తిరిగి అతనికి లొంగిపోయింది.

o o o o o o o o o o

ఆ ఇంట్లో అత్తగారికీ మామగారికి అరక్షణం పడదు. తల్లికి కొడు కుకి ఉప్పు నిప్పులంతు. ఆస్తిపాస్తులు లేకపోయినా, కడుపునిండా తిండి కూడా లేదు. పోనీ ఆదరణా, అభిమానం వున్నాయా అంటే, అదీ లేక

అంతా అనుమానపు మయం. వావీ వరుసా లేకుండా, ప్రతివారినీ అనుమానించడం వాళ్ళకలవాటు.

క్యాలండర్‌లో మరో పేజీ తిరిగింది. ప్రతీ ప్రోగ్రాంకీ రామచంద్ర ఒక్కడే వెళ్ళొస్తున్నాడు, "మీ ఆవిడ రాలేదేం?" అనో, "ఆవిడ చాలా బాగా పాడుతుంది" అనో ఎవరైనా అంటే చాలు అతనికీ నాకూ సంబంధం వున్నట్టే లెక్క ఆయన దృష్టిలో. ఇంటికొచ్చి తప్పు ఒప్పుకోమని చావగొట్టేవారు. తనుమాత్రం ఆడపిల్లలమధ్య తిరిగితే తప్పులేదుట. "చెయ్యని పాపాన్ని చస్తే ఒప్పుకోను" అని తిరగబడితే, ఆరోజు మరీ బాగా శుద్ధిజరిగేది. మనసుకి శాంతిలేదు, కడుపుకి మంచి భోజనం లేదు. పైగా వాంతులు కూడా అవుతున్నాయేమో, ఆ దెబ్బలు మరి భరించలేక ఆడపులిలా ఎదురుతిరిగింది తను. అందుకు "నువ్వు ఆడదానివేనా? మహమ్మారిలా తిరగబడుతున్నావ్. మగవాడేదో లక్ష అంటాడు అంతమాత్రం చేత వీధికెక్కడమే" అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకుంది అత్తగారు.

పుట్టినప్పటినుంచీ కన్నీరంటే ఏమిటో తెలీని తనకి, తాళి కట్టించుకున్న నాటినుంచీ కన్నీళ్ళే తోడయ్యాయి. పెళ్ళికాకముందు గిరగిరా చుట్టూ తిరిగి ప్రేమిస్తున్నాను, ఆరాధిస్తున్నాను అంటూ ఏవేవో తియ్యని కబుర్లు చెప్పిన ఈయన, పెళ్ళికాగానే ఎందుకిలా మారిపోయారో అర్థంకాక, సతమతమయిపోయింది తను. ఆమాటే తన స్నేహితురాలు ప్రమీలతో అంటే, "కొందరు మగవాళ్ళంతేనే అనుమానపు మనుష్యులు. భార్యగా లైసెన్సు రాగానే హక్కును వినియోగించుకుంటున్నామనుకుంటూ చిత్రవధ చేస్తారు, చదువుని, సంస్కారాన్ని అంతా మరిచిపోయి, పెళ్ళా

మంచే వండిపెట్టే దాసిగా, పడకటింటి జోడుగా మాత్రమే వాడుకొం టారు ఆమె ఒక మనిషేననీ, ఆమెకి ఒక వ్యక్తిత్వం ఉంటుందని అను కోరు" అంది.

దాని మాటలు అక్షరాలా నిజమనిపించాయ్. మరికొన్ని రోజులకే ఇక భరించలేక. పంజరంలోనుంచి బయటపడింది తను. కళ్ళల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకొని, ఇల్లువేరిన తననిచూసి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది ఒదిన. మంచి మందులు ఇప్పించాలని, డాక్టరు దగ్గిరికి తీసికెళ్ళింది. ఊడిపోయే ముక్కు పట్టుకుంటే ఆగుతుందాఅని, అసలే ఊపిరిలేని తనలోంచి నగం ఊపిరిని పంచుకోవడానికి కష్టపడనట్లు పుట్టబోయే పసికందు పుట్టకుండానే అంత ర్థానమయింది. 'అబార్షన్' అయిందని తెలిసి మండి పడ్డాడాయన. నేనే చేయించేసుకున్నానని, అతని ప్రతిరూపం నాలో పెరగడం నాకిష్టంలేదనీ అందుకే నేనూ, మావొదినా కలసి ఈ పని చేశామనీ ఏవేవో అన్నారు. అన్నీ దిగమింగాను. ఏ తల్లిమాత్రం గర్భశోకాన్ని కోరుకుంటుంది? గోరు చుట్టుమీద రోకలి పోటులా. నా రాటికీ ఆతని దుర్భాషలు భరింపరానివిగా తయారయ్యాయి. ఆ రోజు అతనంటూన్న నానామాటలూ వొదిన వినడం జరిగింది. "గంగా... ఇటువంటి జీవితం ఎలాగడుపుతున్నావమ్మా" అని వొదిన కన్నీరు పెట్టుకుంటూ పలకరించేసరికి గుండెల్లో దాగివున్న కన్నీరు ఉప్పెనలా పొంగుకొచ్చాయి. పసిపిల్లలా ఏడ్చింది తను. వొదిన ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని. ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళు ఆయన కనిపించలేదు. కొంచెం కొంచెంగా తేరుకుంది తను.

ఒక రోజున పోస్టులో 'డైవర్స్' కాగితాలొచ్చాయి విడాకులకి సంతకం పెట్టమంటూ ఒక చిన్న ఉత్తరంకూడావుంది.

అది చూసిన వొదిన మండిపోయింది. "అటువంటి బుద్ధిహీనుడితో సంసారం చెయ్యడం తెలివితక్కువతనం అంది. మరేం ఫరవాలేదు నీకాళ్ళ మీద నువ్వు నిలబడగలిగే తెలివితేటలు నీకున్నాయి. నిన్ను నిన్నుగా గౌరవించగలిగిన వాడికిచ్చి మళ్ళీ పెళ్ళి చేస్తాను. ఆడదంటే ఆడుకునే బొమ్మకాదనీ, ఆమెకీ ఇష్టాయిష్టాలు, అభిరుచులూ వుంటాయని, బుద్ధి చెబుతాను. ఒక్క వగవాడేకాదు, ఆడదీ ఇష్టంలేని కాపురం చేస్తూ పడి వుండే అవసరం నేటిమగువకి లేదని నిరూపిస్తాను. సంతకంపెట్టు" అంటూ కాగితాలమీద సంతకం పెట్టించింది. సంగీతానికి జరిగినపెళ్ళి పగిలిపోయిన రికార్డులా తెగిపోయింది.

సుజాత రావడంతో ఉలిక్కిపడి చూసింది పరధ్యానంగాకూర్చున్న గంగ, చేతిలోని ఉత్తరం ఫానుగాలికి ఎగిరిపోయింది వరండాలోకి. వాన చినుకులకి అక్షరాలు చెరిగిపోయాయి. తెల్లకాగితంమాత్రం మిగిలిపోయింది కొత్త రాతలు రాసుకోవడానికన్నట్టు. గంగ మనసు తేలికపడింది. మబ్బులు విడిపోయి నక్షత్రాలు మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. ఆకాశం ఎంతో అందంగా కనిపించింది.